

Czy odgrywa przy tym jakąś rolę to, czy w rozumieniu pytania drugiego koordynacja w relacji bilateralnej z jednej strony między dotychczas zaangażowanymi państwami i z drugiej strony między jednym z dotychczas zaangażowanych państw a „kolejnym” państwem ma następować odrębnie?

- (<sup>1</sup>) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. 2004, L 166, s. 1).
- (<sup>2</sup>) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczące wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. 2009, L 284, s. 1).
- (<sup>3</sup>) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. 1971, L 149, s. 2).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Frankfurt am Main (Niemcy) w dniu 26 maja 2023 r. – MN/Qatar Airways**

**(Sprawa C-335/23, Qatar Airways)**

(2023/C 271/24)

*Język postępowania: niemiecki*

**Sąd odsyłający**

Landgericht Frankfurt am Main

**Strony w postępowaniu głównym**

*Strona powodowa:* MN

*Strona pozwana:* Qatar Airways

**Pytania prejudycjalne**

- 1) Czy rozporządzenie (WE) nr 261/2004 (<sup>1</sup>) należy interpretować w ten sposób, że pasażer jest uprawniony do bezpłatnego przejazdu na podstawie art. 3 ust. 3 wariant pierwszy tego rozporządzenia, jeżeli jest on zobowiązany do uiszczenia jedynie opłat i podatków od podróży lotniczych za bilet lotniczy?
- 2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej:

Czy rozporządzenie nr 261/2004 należy interpretować w ten sposób, że nie stanowi taryfy (pośrednio) dostępnej powszechnie w rozumieniu art. 3 ust. 3 wariant drugi tego rozporządzenia, jeżeli lot został zarezerwowany w ramach ograniczonej w czasie i ilościowo promocji przewoźnika lotniczego, która była dostępna tylko dla określonej grupy zawodowej?
- 3) W przypadku, gdy odpowiedź na pytanie drugie jest również przecząca, a zakres stosowania rozporządzenia nr 261/2004 uznaje się za otwarty:
  - a) Czy art. 8 ust. 1 lit. c) tego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że pierwotnie zarezerwowany i odwołany lot i wybrany przewóz zastępczy w późniejszym terminie muszą pozostawać w związku czasowym?
  - b) Jak ewentualnie należałoby ograniczyć ten związek czasowy?

(<sup>1</sup>) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. 2004, L 46, s. 1).

**Skarga wniesiona w dniu 30 maja 2023 r. – Komisja Europejska/Republika Słowacka**

**(Sprawa C-341/23)**

(2023/C 271/25)

*Język postępowania: słowacki*

**Strony**

*Strona skarżąca:* Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Ioan i R. Lindenthal, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Słowacka

### Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że Republika Słowacka poprzez to, że nie zapewniła, aby w odniesieniu do 11 składowisk odpadów, o których mowa w skardze (Vlčie Hory, Bojná część B i część C – I etap, Čadca – Podzávoz, Rajec – Šuja, Ružomberok – Biela Púť, Skłádka TKO Zubrohlava, Hnúšťa – Kotlište, Detva – Studienec II etap, Hontianske Tesáre, Hôrky – Pláne oraz Stropkov – Chotča), zostały przedstawione do zatwierdzenia plany zagospodarowania składowisk oraz wszelkie środki korygujące w celu podjęcia ostatecznych decyzji w sprawie dalszego działania składowiska odpadów na podstawie planu zagospodarowania albo w celu podjęcia środków zmierzających do jak najszybszego zamknięcia składowiska odpadów, uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 14 lit. a) i b) dyrektywy 1999/31/WE <sup>(1)</sup> w sprawie składowania odpadów;
- stwierdzenie, że Republika Słowacka poprzez to, że nie zapewniła, aby w odniesieniu do 10 składowisk odpadów, o których mowa w skardze (Stupava – Žabáreň, Bobogdány, Prietrž, Veronika Dežerice, Skłádka KO Duslo, Šahy – Holá Stráž, Židová – Vráble, Smutná, Hnúšťa – Branzová, Veľká Ves), podjęto środki w celu jak najszybszego zamknięcia tych składowisk, uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 14 lit. b) dyrektywy 1999/31/WE w sprawie składowania odpadów;
- obciążenie Republiki Słowackiej kosztami postępowania.

### Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z art. 14 dyrektywy 1999/31 Republika Słowacka powinna była podjąć środki w celu zapewnienia, aby istniejące składowiska odpadów, czyli „składowiska odpadów, które posiadają zezwolenie lub które już działają w czasie transpozycji niniejszej dyrektywy”, zostały poddane ocenie pod kątem wymogów dyrektywy i albo zostały zamknięte tak szybko, jak to możliwe, albo zostały dostosowane do wymogów dyrektywy w ciągu ośmioletniego okresu przejściowego, który upłynął w dniu 16 lipca 2009 r.

Zgodnie z art. 14 lit. a) dyrektywy Republika Słowacka była zobowiązana, w terminie jednego roku od wejścia w życie przepisów transponujących dyrektywę, zapewnić, aby podmiot zajmujący się składowiskiem przygotował i przedstawił właściwym władzom do zatwierdzenia plan zagospodarowania składowiska, włącznie z elementami wymienionymi w art. 8, oraz wszelkie środki korygujące, które będą potrzebne do spełnienia wymagań tej dyrektywy, a zgodnie z art. 14 lit. b) dyrektywy, po przedstawieniu planu zagospodarowania składowiska, właściwe władze miały podjąć ostateczną decyzję w sprawie dalszego działania składowiska odpadów na podstawie omawianego planu zagospodarowania oraz dyrektywy. Jednocześnie na podstawie art. 14 lit. b) zdanie ostatnie dyrektywy Republika Słowacka powinna była podjąć niezbędne środki mające na celu, zgodnie z art. 7 lit. g) i art. 13, zamknięcie jak najszybciej składowisk, które nie uzyskały, zgodnie z art. 8, zezwolenia na kontynuację działania.

Republika Słowacka uchybiła tym zobowiązaniom.

<sup>(1)</sup> Dyrektywa Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów (Dz.U. 1999, L 182, s. 1).

**Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 29 marca 2023 r. w sprawie T-26/22, CIMV/Komisja, wniesione w dniu 8 czerwca 2023 r. przez Compagnie industrielle de la matière végétale (CIMV)**

**(Sprawa C-366/23 P)**

(2023/C 271/26)

Język postępowania: francuski

### Strony

Wnosząca odwołanie: Compagnie industrielle de la matière végétale (CIMV) (przedstawiciele: B. Le Bret, R. Rard i P. Renié, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska